

Végrehajtás alá vonhatók a munkavállalói juttatások?

Az Sza törvény a munkáltató adókötelezettségét évről-évre változtatja

2019. január 1-től más nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősülő – többek között – a munkáltató által a munkavállalónak juttatott ajándékkártya. Gyakori kérdésként merül fel, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) rendelkezéseit figyelembe véve a nyújtott ajándékkártya juttatásokból a munkáltatónak hogyan kell érvényesítenie a munkabérre vonatkozó letiltásokat, levonásokat? A [Piac és Profit](#) cikke.

A Vht. 65. §-a szerint a munkaviszony alapján kapott munkabérből a munkáltató fő szabály szerint a munkabér 33 százalékáig, néhány kivételes esetben legfeljebb 50 százalékáig terjedő levonást teljesít. A levonás során munkavállalói munkabérnek a munkáltató által a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti béren kívüli juttatás kivételével minden olyan, a munkavállaló munkaviszonyára, vagy annak megszüntetésére, megszűnésére tekintettel kifizetett pénzbeli juttatás, amelyet személyi jövedelemadó-előleg fizetési kötelezettség terhel a magánszemélynél. Előzők alapján tehát a Vht. 65. § (4) bekezdése nem nevesíti külön felsorolással a munkavállalói munkabér fogalmát, hanem gyűjtő fogalmat határoz meg arra vonatkozóan, hogy a végrehajtás szempontjából mi minősül munkavállalói munkabérnek.

A Vht. szerinti béren kívüli juttatások nevesítésre kerülnek a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Sza tv.) 71. §-ában.

Az Sza törvény a munkáltató adókötelezettségét évről-évre változtatja, szűkíti vagy bővíti. Így történt 2018. évben is. Az Sza törvény 2018. december 31-ig hatályos rendelkezése a

89. § (6) bekezdés szerint

a 2016. december 31-én 71. § szerinti béren kívüli juttatásnak minősülő juttatások adókötelezettségére az egyedi értékhatárok figyelmen kívül hagyásával, egyes meghatározott juttatásként biztosíthatta.

Adójogilag ez azt jelentette hogy a 2016. december 31. napjáig nevesített béren kívüli juttatások adókötelezettségére 2017. január 1. napjától az egyes meghatározott juttatásokra vonatkozó adókötelezettséget kellett teljesíteni, vagyis a juttatás 1,18-szorosa után 15 százalék személyi jövedelemadót, valamint 19,5 százalék egészségügyi hozzájárulást kellett a munkáltatónak fizetni.

Az előzőek alapján az Szja törvényben 2016. december 31. napjáig nevesített főbb béren kívüli juttatások az alábbiak voltak:

- munkahelyi étkezés biztosítása
- Erzsébet utalvány
- SZÉP kártya juttatása különböző alszámlákra
- iskolakezdési támogatás
- helyi utazási bérlet
- iskolarendszerű képzés költsége
- önkéntes pénztárakba történő munkáltatói befizetés.

A január 1-től hatályos szabályozás szerint a juttatások adójogi megítélése jelentősen átalakításra került. Béren kívüli juttatásnak az Szja tv. szerint, a SZÉP kártya három alszámlájára teljesített munkáltatói befizetés minősül, mely

így a Vht. 65. § (4) bekezdése alapján nem vonható levonás alá. Nem vonhatók azok a juttatások sem levonás alá, melyek nem minősülnek pénzben kifizetett juttatásnak, függetlenül attól, hogy az korábban béren kívüli, egyes meghatározott vagy más nem pénzben teljesített juttatásnak minősülnek.

Nem pénzben megszerzett bevételnek minősülnek az Szja tv. 4. § (2) bekezdése szerint különösen az utalvány, kereskedelmi utalvány, minden más hasonló jegy, bon, kupon, valamint egyéb tanúsítvány, amely egy vagy több személy árujára vagy szolgáltatására cserélhető.

Kérdésként merül fel, hogy a juttatás értékébe beletartoznak-e azok a pénzben juttatott kiegészítések („felbruttósítás” miatt elszámolt összegek), melyeket a munkáltató azért juttat a munkavállalónak, hogy a megváltozott adójogi környezet miatt ne keletkezzen a juttatással kapcsolatban adó- és járulékfizetési többletterhe. Ennek egyértelmű megítélésére a hatóságokkal az egyeztetés folyamatban van.

Forrás: [Piac és Profit](#)